

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकण्ठीये भारतभावे दीपे षष्ठीऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

न हि देवाद्गरीयो वैमानुषं कर्म कथ्यते ॥ मानुष्यं कुर्वतः कर्म यदि देवान्नासिध्यति ॥ २६ ॥ स पथः प्रच्युतो यमीदृषदं प्रतिपद्यते ॥ प्रतिज्ञानं ह्यविज्ञानं प्रवदंति मनीषिणः ॥ २७ ॥ यदारभ्य क्रियां कांचिद्भयादिह निवर्त्तते ॥ तदिदं दुष्प्रणीतेन भयं मांसमुपस्थितं ॥ २८ ॥ न हि द्रोणसुतः संख्ये निवर्त्तत कथंचन ॥ इदं च सुमहद्भूतं देवदंडमिवोद्यतं ॥ २९ ॥ न चैतदभिजानामि चिंतयन्नपि सर्वथा ॥ ध्रुवयेयमधर्ममेव त्रुत्ता कलुषामतिः ॥ ३० ॥ तस्याः फलमिदं घोरं प्रतिघाताय कल्पते ॥ तदिदं देवविहितं मम संख्ये निवर्त्तनं ॥ ३१ ॥ नान्यत्र देवादुद्यंतमिह शक्यं कथंचन ॥ सोहमद्य महादेवं प्रपद्ये शरणं विभुं ॥ ३२ ॥ देवदंडमिमं घोरं सहिमेनाशयिष्यति ॥ कर्पादिनंदेवदेवमुमापतिमनामयं ॥ ३३ ॥ कपालमालिनं रुद्रं भगनेन हंहरं ॥ सहिदेवोत्यगाद्देवांस्तपसा विक्रमेण च ॥ तस्मान्छरणमभ्येमि गिरिशं शूलपाणिनं ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि द्रौणिचितायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच एवं संचितचित्वातु द्रोण पुत्रो विशांपते ॥ अवतीर्य रथोपस्थाद्देवेशं प्रणतः स्थितः ॥ १ ॥ द्रौणिरुवाच उग्रस्थाणुं शिवं रुद्रं शर्वमीशानमीश्वरं ॥ गिरिशं वरदेवं भवभावनमीश्वरं ॥ २ ॥ शितिकंठमजं शुक्रं दक्षकृतुहंहरं ॥ विश्वरूपं विरूपाक्षं बहुरूपमुमापतिं ॥ ३ ॥ स्मशानवासिनं हंसं महागणपतिं विभुं ॥ खट्वांगधारिणं रुद्रं जटिलं ब्रह्मचारिणं ॥ ४ ॥ मनसा सुविशुद्धेन दुष्करेणाल्यचेतसा ॥ सोहमात्मोपहारेण यक्ष्ये त्रिपुरघातिनं ॥ ५ ॥ स्तुतं स्तुत्यं स्तुयमानममौघं कृत्तिवाससं ॥ विलोहितनीलकंठमसत्सुदुर्निवारणं ॥ ६ ॥ शक्रं ब्रह्मस्तजं ब्रह्मब्रह्मचारिणमेव च ॥ व्रतवंतं तपोनिष्ठमनंतं तपतां गतिं ॥ ७ ॥ बहुरूपं गणाध्यक्षं त्र्यक्षं पारिषदप्रियं ॥ धनाध्यक्षं क्षितिमुखं गौरीहृदयवह्नुभं ॥ ८ ॥ कुमारपितरं पिंगोवृषोत्तमवाहनं ॥ तनुवाससमत्युग्रमुमाभूषणतत्परं ॥ ९ ॥ परंपरेभ्यः परमंपरं यस्मान्न विद्यते ॥ इष्वस्त्रोत्तमभर्त्तरं दिगंतं देशरक्षिणं ॥ १० ॥ हिरण्यकवचं देवं चंद्रमौलिं विभूषणं ॥ प्रपद्ये शरणं देवं परमेण समाधिना ॥ ११ ॥ इमां चेदापदं घोरं अंतराम्यघमुदुष्करं ॥ सर्वभूतोपहारेण यक्ष्ये हंशुचिनाशुचिं ॥ १२ ॥ इति तस्य व्यसिंतं ज्ञात्वा योगात्सुकर्मणः ॥ पुरस्तात्कांचनी वेदी प्रादुरासीन्महात्मनः ॥ १३ ॥ तस्यां विद्यां तदाराजं चित्रं नानुरजायत ॥ सदिशो विदिशः खंच ज्वालाभिरिव पूरयन् ॥ १४ ॥ दीप्तास्य नयनाश्चात्र नैकपादशिरोभुजाः ॥ रत्नचित्रांगदधराः समुद्यतकरास्तथा ॥ १५ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥